

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [lt](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

αγγλικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Swipe to change

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός**Λιθουανία****1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;**

Λύση γάμου μπορεί να γίνει με κοινή συναίνεση των συζύγων, εφόσον πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

έχει παρέλθει διάστημα ενός έτους από τη σύναψη του γάμου

οι σύζυγοι έχουν υπογράψει συμφωνητικό διαζυγίου (διανομή περιουσίας, διατροφή τέκνων, κ.λπ.)

αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα.

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, το διαζύγιο εκδίδεται με απλουστευμένη διαδικασία.

Λύση γάμου μπορεί να γίνει αν ο ένας εκ των συζύγων καταθέσει αίτηση στο πρωτοδικείο (*apylinkės teismas*) του τόπου διαμονής του, υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχει τουλάχιστον μία εκ των παρακάτω προϋποθέσεων:

οι σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση για περισσότερο από έναν χρόνο

ο ένας εκ των συζύγων κρίθηκε ότι στερείται ικανότητας δικαίου βάσει δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε μετά τη σύναψη του γάμου

ο τόπος διαμονής ενός εκ των συζύγων έχει αναγνωριστεί ως άγνωστος βάσει δικαστικής απόφασης

ο ένας εκ των συζύγων εκτίει ποινή φυλάκισης διάρκειας άνω του ενός έτους για διάπραξη μη προμελετημένου εγκλήματος

Διαζύγιο λόγω σφάλματος ενός ή αμφοτέρων των συζύγων. Ο/Η σύζυγος δύναται να καταθέσει αίτηση διαζυγίου αν ο γάμος έχει κλονιστεί λόγω σφάλματος του έτερου συζύγου. Ο/Η σύζυγος αναγνωρίζεται ως υπεύθυνος/-η για τον κλονισμό του γάμου αν έχει προβεί σε ουσιαστική παραβίαση των γαμικών του /της υποχρεώσεων, όπως ορίζονται στο Τρίτο Βιβλίο (οικογενειακό δίκαιο) του αστικού κώδικα της Λιθουανίας (*Civilinis kodeksas*), με αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατος ο κοινός έγγαμος βίος.

Ένας γάμος θεωρείται ότι έχει κλονιστεί λόγω υπαιτιότητας του άλλου συζύγου αν ο εν λόγω σύζυγος έχει καταδικαστεί για προμελετημένο έγκλημα ή έχει διαπράξει μοιχεία ή επιδεικνύει καταχρηστική συμπεριφορά προς τον άλλο σύζυγο ή προς μέλη της οικογένειας ή έχει εγκαταλείψει την οικογένεια και δεν μεριμνά γι' αυτήν για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους.

Ο εναγόμενος σε δικαστική υπόθεση διαζυγίου δύναται να αμφισβητήσει την υπαιτιότητά του και να προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι υπεύθυνος για τον κλονισμό του γάμου είναι ο ενάγων. Το δικαστήριο, αφού λάβει υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, δύναται να αποφανθεί ότι αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπαίτιοι για τον κλονισμό του γάμου. Αν το δικαστήριο αποφανθεί ότι αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπαίτιοι για τον κλονισμό του γάμου, οι συνέπειες είναι οι ίδιες με εκείνες της λύσης ενός γάμου με κοινή συναίνεση.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ένας γάμος λύεται με τον θάνατο ενός εκ των συζύγων ή με νομική λύση. Ένας γάμος μπορεί να λυθεί με κοινή συναίνεση των συζύγων, κατόπιν αίτησης ενός εξ αυτών ή με υπαιτιότητα ενός εξ αυτών ή αμφοτέρων των συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

Ένας γάμος θεωρείται ότι έχει λυθεί από την ημέρα που τίθεται σε ισχύ η δικαστική απόφαση του διαζυγίου. Εντός τριών εργάσιμων ημερών από την έναρξη ισχύος της απόφασης του διαζυγίου, το δικαστήριο πρέπει να διαβιβάσει αντίγραφο της εν λόγω απόφασης στο τοπικό ληξιαρχείο, το οποίο καταχωρεί το διαζύγιο.

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μετά το διαζύγιο, ο/η σύζυγος μπορεί να διατηρήσει το επώνυμο που είχε κατά τη διάρκεια του γάμου ή να επαναφέρει το επώνυμο που είχε πριν από αυτόν. Όταν ένας γάμος λύεται με υπαιτιότητα ενός εκ των συζύγων, το δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος του άλλου συζύγου, να απαγορεύσει στον υπαίτιο σύζυγο να διατηρήσει το επώνυμο που είχε κατά τη διάρκεια του γάμου, εκτός εάν οι σύζυγοι έχουν τέκνα μαζί.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Η διανομή της περιουσίας των συζύγων εξαρτάται από το καθεστώς που διέπει τις περιουσιακές τους σχέσεις, το οποίο μπορεί να έχει οριστεί από τον νόμο ή με σύμβαση. Σε περίπτωση απουσίας γαμήλιας σύμβασης, η περιουσία των συζύγων καλύπτεται από το προβλεπόμενο από τον νόμο καθεστώς σχετικά με τις περιουσιακές σχέσεις. Οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων διέπονται από το Κεφάλαιο VI της Ενότητας III του Τρίτου Βιβλίου του αστικού κώδικα (*Civilinis kodeksas*).

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Αν η συζυγική κατοικία ανήκει σε έναν εκ των συζύγων, το δικαστήριο δύναται να ορίσει επικαρπία, δίνοντας τη δυνατότητα στον/στην άλλο/άλλη σύζυγο να παραμείνει στη συζυγική κατοικία αν μετά το διαζύγιο εξακολουθούν να ζουν μαζί του/της ανήλικα τέκνα. Η επικαρπία ισχύει μέχρι την ενηλικίωση του τέκνου ή των τέκνων. Αν η συζυγική κατοικία είναι μισθωμένη, το δικαστήριο δύναται να μεταβιβάσει το μισθωτήριο στον σύζυγο με τον οποίο ζουν τα ανήλικα τέκνα ή στον σύζυγο που είναι ανάκανος προς εργασία, και να εκδιώξει τον άλλο σύζυγο αν το δικαστήριο έχει διατάξει ο τελευταίος να ζει χωριστά.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Κατά την έκδοση απόφασης σε υπόθεση διαζυγίου, το δικαστήριο επιδικάζει επίσης διατροφή σε πρώην σύζυγο που χρήζει στήριξης, εκτός εάν το ζήτημα της διατροφής έχει διευθετηθεί στο συμφωνητικό διαζυγίου που έχει καταρτιστεί μεταξύ των συζύγων. Οι σύζυγοι δεν έχουν κανένα δικαίωμα για διατροφή αν τα περιουσιακά στοιχεία ή το εισόδημά τους επαρκούν για να τους στηρίξουν πλήρως. Τεκμαίρεται ότι ένας σύζυγος θα απαιτήσει την καταβολή διατροφής αν έχει αναλάβει την ανατροφή ανήλικου τέκνου που έχει προκύψει από τον γάμο ή αν είναι ανάκανος/άνικανη προς εργασία λόγω ηλικίας ή προβλημάτων υγείας. Ο/Η σύζυγος που δεν ήταν σε θέση να αποκτήσει οιαδήποτε προσόντα (να ολοκληρώσει τις σπουδές του/της), λόγω του γάμου και των κοινών συμφερόντων της οικογένειας ή λόγω της ανάγκης να παράσχει φροντίδα στα τέκνα, δικαιούται να απαιτήσει από τον/την πρώην σύζυγο την κάλυψη των εξόδων προκειμένου να ολοκληρώσει τις σπουδές του/της ή να επανεκπαιδευτεί.

Ο σύζυγος που βαρύνεται με υπαιτιότητα για το διαζύγιο δεν δικαιούται διατροφή.

Κατά τη χορήγηση διατροφής και τον καθορισμό του ποσού, το δικαστήριο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη διάρκεια του γάμου, την ανάγκη καταβολής διατροφής, τα περιουσιακά στοιχεία αμφοτέρων των πρώην συζύγων, την κατάσταση της υγείας, την ηλικία και την ικανότητά τους προς εργασία, τις πιθανότητες εύρεσης εργασίας που έχει ένας άνεργος σύζυγος, καθώς και άλλες σημαντικές περιστάσεις.

Οι παροχές διατροφής μειώνονται, καταβάλλονται μόνο περιστασιακά ή ακυρώνονται αν συντρέχει οποιαδήποτε από τις παρακάτω περιστάσεις:

ο γάμος διήρκεσε λιγότερο από έναν χρόνο

ο σύζυγος που δικαιούται διατροφή έχει διαπράξει έγκλημα κατά του άλλου συζύγου ή συγγενούς αυτού

οι οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο σύζυγος που δικαιούται διατροφή οφείλονται στην πλημμελή του/της συμπεριφορά

ο σύζυγος που αιτείται διατροφής δεν συνέβαλε στην αύξηση της κοινής περιουσίας ή σκόπιμα έβλαψε τα συμφέροντα του άλλου συζύγου ή της οικογένειας κατά τη διάρκεια του γάμου.

Το δικαστήριο δύναται να απαιτήσει από τον πρώην σύζυγο που υποχρεούται να καταβάλει διατροφή στον άλλο σύζυγο να παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ότι θα τηρήσει την εν λόγω υποχρέωση. Η διατροφή μπορεί να καταβληθεί ως εφάπαξ ποσό ή με τη μορφή τακτικών μηνιαίων πληρωμών (δόσεων) ή μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων.

Αν ο ένας σύζυγος καταθέσει αίτηση διαζυγίου λόγω ανικανότητας του άλλου συζύγου, ο σύζυγος που εκκινεί τη διαδικασία διαζυγίου πρέπει να καλύψει τα έξοδα για τη θεραπεία και τη φροντίδα του ανίκανου πρώην συζύγου, εκτός αν τα εν λόγω έξοδα καλύπτονται από τα κρατικά ταμεία κοινωνικής ασφάλισης.

Μια απόφαση καταβολής διατροφής συνιστά λόγο για αναγκαστικό ενέχυρο (υποθήκη) των περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου. Αν ο πρώην σύζυγος αθετήσει την υποχρέωσή του για καταβολή διατροφής, τότε τα περιουσιακά του στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την καταβολή των πληρωμών, σύμφωνα με τη νόμιμη διαδικασία.

Σε περίπτωση θανάτου του πρώην συζύγου ο οποίος υποχρεούνταν να καταβάλει διατροφή, η υποχρέωση μεταβιβάζεται στους διαδόχους του στο μέτρο που το επιτρέπει η κληρονομιά περιουσία, ανεξαρτήτως του τρόπου αποδοχής της περιουσίας.

Αν ο πρώην σύζυγος που λαμβάνει διατροφή πεθάνει ή ξαναπαντρευτεί, παύει η καταβολή της διατροφής. Σε περίπτωση θανάτου, το δικαίωμα της διεκδίκησης καθυστερούμενων ή μη καταβληθέντων πληρωμών της διατροφής μεταβιβάζεται στους διαδόχους του εκλιπόντος συζύγου. Αν επέλθει λύση του νέου γάμου, ο/η πρώην σύζυγος μπορεί να υποβάλει αίτηση ανανέωσης της καταβολής διατροφής, υπό την προϋπόθεση ότι έχει αναλάβει την ανατροφή τέκνου ή φροντίζει τέκνο με αναπηρία από τον προηγούμενο γάμο του/της. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, το καθήκον του/της συζύγου από τον επόμενο γάμο να καταβάλει διατροφή υπερισχύει έναντι καθήκοντος του/της συζύγου από τον προηγούμενο γάμο.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Όταν το δικαστήριο εκδίδει απόφαση δικαστικού χωρισμού, οι σύζυγοι δεν ζουν πλέον μαζί, όμως εξακολουθούν να ισχύουν τα λοιπά δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τους. Ο δικαστικός χωρισμός μπορεί να αποτελέσει το πρώτο βήμα προς το διαζύγιο. Ωστόσο, δεν σημαίνει ότι οι σύζυγοι δεν μπορούν να ξεκινήσουν εκ νέου τη συμβίωσή τους. Σε αντίθεση με το διαζύγιο, οι σύζυγοι που βρίσκονται εν διαστάσει δεν μπορούν να ξαναπαντρευτούν, διότι δεν είναι τυπικά διαζευγμένοι.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο ένας εκ των συζύγων μπορεί να καταθέσει στο δικαστήριο αίτηση δικαστικού χωρισμού αν συγκεκριμένες περιστάσεις, οι οποίες δεν μπορούν να εξαρτηθούν από τον άλλο σύζυγο, καταδεικνύουν ότι η κοινή τους ζωή έχει γίνει από κοινού αφόρητη/αδύνατη ή ότι θα μπορούσε να βλάψει σημαντικά τα συμφέροντα των ανήλικων τέκνων τους, ή ότι οι σύζυγοι δεν ενδιαφέρονται πλέον να ζήσουν μαζί. Οι σύζυγοι μπορούν να καταθέσουν κοινή αίτηση δικαστικού χωρισμού στο δικαστήριο εφόσον έχουν υπογράψει συμφωνία χωρισμού στην οποία ρυθμίζονται ζητήματα κατοικίας, διατροφής και εκπαίδευσης των ανήλικων τέκνων τους, η διανομή της περιουσίας τους και η αμοιβαία διατροφή.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο χωρισμός δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συζύγων απέναντι στα ανήλικα τέκνα τους οι σύζυγοι απλώς ζουν χωριστά. Κατά την έκδοση απόφασης δικαστικού χωρισμού, το δικαστήριο πρέπει πάντοτε να εκδίδει διαταγή προσαρμογής της περιουσίας, εκτός αν τα εν λόγω ζητήματα έχουν διευθετηθεί στη γαμήλια σύμβαση μεταξύ των συζύγων. Οι νομικές συνέπειες του χωρισμού όσον αφορά τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των συζύγων επέρχονται από την έναρξη της δικαστικής διαδικασίας. Ωστόσο, αν ο ένας σύζυγος έχει κριθεί υπαίτιος για τον χωρισμό, δεν μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο την αναδρομική ισχύ των νομικών συνεπειών του χωρισμού σε σχέση με τα περιουσιακά δικαιώματα των συζύγων από την ημερομηνία κατά την οποία οι σύζυγοι ουσιαστικά σταμάτησαν να ζουν μαζί. Αν ο ένας εκ των εν διαστάσει συζύγων πεθάνει μετά την έκδοση απόφασης χωρισμού, ο επιζών σύζυγος διατηρεί όλα τα νόμιμα δικαιώματά του επιζώντος συζύγου, εκτός αν βάσει δικαστικής απόφασης έχει κριθεί υπαίτιος για τον χωρισμό. Ο ίδιος κανόνας ισχύει σε περίπτωση που το δικαστήριο εκδώσει απόφαση χωρισμού βάσει κοινής αίτησης που έχουν καταθέσει οι σύζυγοι, εκτός αν προβλέπεται κάτι διαφορετικό στη συμφωνία χωρισμού μεταξύ των συζύγων. Ωστόσο, ο επιζών σύζυγος δεν μπορεί να κληρονομήσει την περιουσία του θανόντος συζύγου.

Κατά την έκδοση απόφασης χωρισμού, το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση με την οποία υποχρεώνεται ο υπαίτιος σύζυγος να καταβάλει διατροφή στον άλλο σύζυγο εφόσον χρήζει στήριξης, εκτός αν το ζήτημα της διατροφής έχει διευθετηθεί στη συμφωνία χωρισμού μεταξύ των συζύγων.

Ο χωρισμός λήγει αν οι σύζυγοι αρχίσουν να ζουν και πάλι μαζί και η κοινή τους ζωή επιβεβαιώνει την πρόθεσή τους να ζήσουν μονίμως μαζί. Ο χωρισμός λήγει όταν το δικαστήριο εκδώσει απόφαση με την οποία εγκρίνει την κοινή αίτηση των συζύγων για λήξη του χωρισμού και ανάκληση της προηγούμενης απόφασης χωρισμού.

Κατά την επανέναρξη της κοινής ζωής των συζύγων, η περιουσία τους παραμένει ξεχωριστή έως ότου συνάψουν νέα γαμήλια σύμβαση και επιλέξουν νέο καθεστώς για τις περιουσιακές τους σχέσεις. Η λήξη του δικαστικού χωρισμού παράγει έννομα αποτελέσματα για τρίτους μόνο εφόσον οι σύζυγοι συνάψουν νέα γαμήλια σύμβαση και την καταχωρίσουν σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 3.103 του αστικού κώδικα (*Civilinis kodeksas*).

Αν οι σύζυγοι βρίσκονται εν διαστάσει για περισσότερο από έναν χρόνο από την έναρξη ισχύος της δικαστικής απόφασης, οιοσδήποτε εκ των δύο συζύγων μπορεί να καταθέσει αίτηση διαζυγίου.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο από το δικαστήριο. Γάμος που έχει ακυρωθεί από το δικαστήριο είναι άκυρος *ab initio*. Οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου (βλέπε σημείο 9) εξαρτώνται από το αν οι σύζυγοι, ή τουλάχιστον ο ένας εξ αυτών, ενήργησαν καλή τη πίστιη κατά τη σύναψη του γάμου. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, ο νόμος προσταρίζει τα δικαιώματα των τέκνων από γάμο που έχει ακυρωθεί (θεωρείται ότι έχουν γεννηθεί εντός γάμου). Μετά την ακύρωση του γάμου τους τα μέρη μπορούν να συνάψουν νέο γάμο ή καταχωρημένη συμβίωση.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος μπορεί να κηρυχθεί άκυρος αν δεν πληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις σύναψης γάμου:

σύναψη γάμου υφίσταται μόνο μεταξύ ατόμων διαφορετικού φύλου.

Ένας άντρας και μια γυναίκα μπορούν να συνάψουν γάμο με δική τους ελεύθερη βούληση. Κάθε απειλή, εξαναγκασμός, εξαπάτηση ή απουσία ελεύθερης βούλησης συνιστά λόγο ακύρωσης του γάμου.

Σύναψη γάμου μπορεί πραγματοποιηθεί μεταξύ ατόμων που κατά την ημέρα του γάμου έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τα 18 έτη. Κατόπιν αίτησης προσώπου που επιθυμεί να παντρευτεί πριν από τη συμπλήρωση των 18 ετών, το δικαστήριο μπορεί να μειώσει, με απλουστευμένη διαδικασία, για το εν

λόγω άτομο την ηλικία συναίνεσης σε γάμο, όχι όμως περισσότερο από δύο έτη. Η εγκυμοσύνη αποτελεί σημαντικό λόγο για τη μείωση της ηλικίας συναίνεσης σε γάμο. Αν το άτομο είναι έγκυος, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει το γάμο πριν από την ηλικία των 16 ετών.

Άτομο το οποίο βάσει δικαστικής απόφασης που έχει τεθεί σε ισχύ έχει κριθεί ότι στερείται ικανότητας δικαίου δεν μπορεί να συνάψει γάμο. Αν διαπιστωθεί ότι έχει πραγματοποιηθεί δικαστική προσφυγή με σκοπό να κριθεί ότι στερείται ικανότητας δικαίου το ένα εκ των συμβαλλόμενων μερών σε επιδιωκόμενο γάμο, πρέπει να αναβληθεί η καταχώριση του γάμου έως ότου τεθεί σε ισχύ η απόφαση στην εν λόγω υπόθεση.

Έγγαμο πρόσωπο που δεν έχει πετύχει την έκδοση απόφασης διαζυγίου βάσει της διαδικασίας που ορίζεται από τον νόμο δεν μπορεί να συνάψει άλλο γάμο. Απαγορεύεται η σύναψη γάμου μεταξύ γονέων και τέκνων, θετών γονέων και υιοθετημένων τέκνων, παππούδων και εγγονών, αδερφών και ετεροθαλών αδερφών, εξαδέλφων, θείων και ανιψιών.

Οι εικονικοί γάμοι μπορούν επίσης να ακυρωθούν. Γάμος που συνάπτεται μόνο για τα προσχήματα ή χωρίς την πρόθεση δημιουργίας νόμιμης οικογενειακής σχέσης μπορεί να ακυρωθεί κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων ή εισαγγελικής παρέμβασης.

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί εφόσον δεν συνήφθη με ελεύθερη βούληση. Ο/Η σύζυγος μπορεί να καταθέσει αίτηση ακύρωσης εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι, κατά τον γάμο, δεν ήταν σε θέση να κατανοήσει το νόημα των πράξεών του/της ή δεν είχε τον έλεγχο αυτών. Ακύρωση μπορεί να ζητήσει ο/η σύζυγος που ωθήθηκε σε γάμο με τη χρήση απειλής, εξαναγκασμού ή απάτης.

Ο/Η σύζυγος που συναίεσε σε γάμο λόγω ουσιώδους σφάλματος μπορεί να ζητήσει ακύρωση του γάμου. Ένα σφάλμα θεωρείται ουσιώδες αν αφορά περιστάσεις που συνδέονται με το άλλο μέρος και οι οποίες, αν είχαν γίνει γνωστές, θα απέτρεπαν τον/την σύζυγο από τη σύναψη του γάμου. Το σφάλμα θεωρείται ουσιώδες αν αφορά: i) την υγεία του άλλου μέρους ή γενετήσια ανωμαλία που καθιστά αδύνατη την κανονική οικογενειακή ζωή ή ii) σοβαρό έγκλημα που διαπράχθηκε από το άλλο μέρος.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Τα τέκνα που προήλθαν από γάμο ο οποίος στη συνέχεια ακυρώθηκε θεωρείται ότι έχουν γεννηθεί εντός γάμου. Στην περίπτωση που αμφότεροι οι σύζυγοι ενήργησαν καλή τη πίστι, δηλαδή δεν γνώριζαν και δεν θα μπορούσαν να γνωρίζουν τα κωλύματα του γάμου τους, οι νομικές συνέπειες του γάμου τους, παρά το γεγονός ότι κηρύχθηκε άκυρος, είναι ίδιες με εκείνες ενός έγκυρου γάμου, εκτός από το δικαίωμα της κληρονομιάς. Στη δικαστική απόφαση πρέπει να παρέχονται στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι σύζυγοι ενήργησαν καλή τη πίστι.

Νομικές συνέπειες της ακύρωσης όταν ο ένας εκ των δύο συζύγων ενήργησε κακόπιστα: όταν μόνο ο ένας εκ των δύο συζύγων ενήργησε καλή τη πίστι, τα δικαιώματα που απορρέουν από άκυρο γάμο είναι τα ίδια με εκείνα ενός έγγαμου. Όταν αμφότεροι οι σύζυγοι ενήργησαν κακόπιστα, ο άκυρος γάμος δεν παρέχει σε κανένα εκ των δύο συζύγων κανένα από τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις των έγγαμων. Καθένας εξ αυτών δικαιούται να ανακτήσει την περιουσία του, συμπεριλαμβανομένων των δώρων προς το άλλο μέρος. Αν υπάρχει ανάγκη παροχής διατροφής, ο σύζυγος που ενήργησε καλή τη πίστι δικαιούται να καταθέσει αίτηση διατροφής από τον σύζυγο που ενήργησε κακόπιστα, για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη. Το ποσό καθορίζεται από το δικαστήριο, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής κατάστασης αμφότερων των μερών. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την καταβολή μηνιαίων δόσεων ή κατ' αποκοπή ποσού. Αν αλλάξει η οικονομική κατάσταση ενός εκ των μερών, το ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να καταθέσει αίτηση στο δικαστήριο ζητώντας αύξηση, μείωση ή τερματισμό της καταβολής διατροφής. Η απόφαση καταβολής διατροφής στον/στη σύζυγο που ενήργησε καλή τη πίστι σταματά αυτομάτως αν ο/η εν λόγω σύζυγος συνάψει νέο γάμο, ή κατά τη λήξη της τριετούς περιόδου κατά την οποία καταβάλλεται υποχρεωτικά η διατροφή.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Βάσει της λιθουανικής νομοθεσίας δεν προβλέπεται κανένα εναλλακτικό εξωδικαστικό μέσο επίλυσης ζητημάτων που συνδέονται με το διαζύγιο, άρα τα εν λόγω ζητήματα μπορούν να επιλυθούν μόνο με προσφυγή στο δικαστήριο.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνηθίζονται με την αγωγή;

Η αίτηση για συναινετικό διαζύγιο των συζύγων μπορεί να κατατεθεί στο πρωτοδικείο (*apylinkės teismas*) του τόπου διαμονής ενός εκ των συζύγων. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι του διαζυγίου και οι τρόποι με τους οποίους ο αιτών θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του προς τον άλλο σύζυγο και τα ανήλικα τέκνα τους και πρέπει να περιέχει άλλα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 384 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Civilinio proceso kodeksas*). Η αίτηση διαζυγίου κατόπιν αιτήματος ενός εκ των συζύγων πρέπει να κατατεθεί στο πρωτοδικείο του τόπου διαμονής του ενάγοντος.

Η αίτηση διαζυγίου λόγω υπαιτιότητας ενός εκ των συζύγων πρέπει να κατατεθεί στο πρωτοδικείο του τόπου διαμονής του εναγομένου. Αν ο ενάγων έχει ανήλικα τέκνα που ζουν μαζί του, η αίτηση διαζυγίου μπορεί επίσης να κατατεθεί στο πρωτοδικείο του τόπου διαμονής του ενάγοντος.

Η αίτηση ακύρωσης ενός γάμου πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο του τόπου διαμονής των διαδίκων ή ενός εξ αυτών.

Οι αιτήσεις δικαστικού χωρισμού εξετάζονται από το δικαστήριο του τόπου διαμονής του εναγομένου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Το δικαίο της Δημοκρατίας της Λιθουανίας σχετικά με την εγγυημένη από το κράτος νομική συνδρομή (*Lietuvos Respublikos Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas*) διέπει την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής σε άτομα με χαμηλό εισόδημα. Η εν λόγω νομική συνδρομή καλύπτει και τα οικογενειακά ζητήματα.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι. Μπορεί να κατατεθεί προσφυγή κατά απόφασης διαζυγίου/ακύρωσης γάμου, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις που διέπουν τις διαδικασίες προσφυγής.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Δικαστική απόφαση διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος αναγνωρίζεται στη Δημοκρατία της Λιθουανίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς καμία ειδική διαδικασία.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να αντιταχθούν στην αναγνώριση στη Δημοκρατία της Λιθουανίας απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να καταθέσει αίτηση στο πρωτοδικείο (*apylinkės teismas*) ζητώντας την αναγνώριση ή τη μη αναγνώριση στη Λιθουανία απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Πρόσωπο για το οποίο ζητείται η αναγνώριση απόφασης μπορεί επίσης να αντιταχθεί στην αναγνώρισή της στη Λιθουανία αναφορικά με διαδικασία αναγνώρισης που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη και κατόπιν της έκδοσης απόφασης του πρωτοδικείου για την αναγνώριση της απόφασης. Κατά συνέπεια, ο εναγόμενος μπορεί να αντιταχθεί στην αναγνώριση στη Λιθουανία της απόφασης που εκδόθηκε για την εν λόγω υπόθεση, προσφεύγοντας κατά της απόφασης αναγνώρισής της που εκδόθηκε από το πρωτοδικείο. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, προσφυγή κατά απόφασης που εκδίδει το πρωτοδικείο για την αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να ασκηθεί στο περιφερειακό δικαστήριο (*apygardos teismas*).

Ο εναγόμενος μπορεί να αντιταχθεί στην αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, για τους λόγους μη αναγνώρισης οι οποίοι ορίζονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Ο δικαστικός χωρισμός και το διαζύγιο υπόκεινται στους νόμους που ισχύουν στον τόπο συνήθους διαμονής των συζύγων. Αν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινό τόπο συνήθους διαμονής, ισχύουν οι νόμοι της χώρας στην οποία βρισκόταν ο πιο πρόσφατος τόπος συνήθους διαμονής τους ή, ελλείψει αυτού, οι νόμοι της χώρας του δικαστηρίου. Αν οι νόμοι της χώρας της οποίας είναι υπήκοοι αμφότεροι οι σύζυγοι δεν επιτρέπει την έκδοση διαζυγίου ή επιβάλλει ειδικές προϋποθέσεις για την έκδοσή του, το διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί σύμφωνα με τους νόμους της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, εφόσον ο ένας εκ των συζύγων είναι λιθουανός υπήκοος ή έχει τη συνήθη διαμονή του στη Δημοκρατία της Λιθουανίας.

Τελευταία επικαιροποίηση: 27/11/2015

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.